16:12 mano naudai

Parašė Audrius Lesinskas
Sekmadienis, 23 Rugsėjis 2012 13:28

Nuslūgus emocijoms norėčiau su jumis pasidalinti savo džiaugsmu po nuostabios savaitgalio žūklės.

Kaip ir daugelis penktadienių, šis niekuo neišsiskyrė. Po darbo susikrovęs karpinę mantą patraukiau prie vieno Lietuvos vakarų pusėje esančio tvenkinuko, kuriame, pasak vietinių vis matydavosi karpių šuoliai. Prieš tai dvi savaites jaukinęs naujais BH Clam baltyminiais kukuliais numatytą vietą, penktadienio popietę „sėdau“ dviem parom.

Vos tik atvykus prie tvenkinio pamačiau, kad žuvis „vaikšto“. Tai vienur, tai kitur pliaukštelėdavo lydeka, o ešerių pabaidyta smulkmė sukeldavo lygiame vandenyje ratilus. Šeštas jausmas kuždėjo, kad kibs. Na ir mano praktika rodo, jog naujos, neužspaustos vietos paprastai duoda geriausius rezultatus pirmose žūklėse. Kaip vėliau paaiškėjo, aš neklydau, tačiau prisipažinsiu, tokio savaitaglio nesitikėjau. Tačiau apie viską iš eilės.

Nesu prietaringas, gal net sakyčiau ateistas. Kaip buvęs statutinis tarnautojas mėgstu griežtą tvarką, todėl per eilę metų esu išsiugdęs pasiruošimo žūklei eiliškumą ir jo laikausi. Visų pirma pasistatau kėdę ir apie pusvalandį (jei tik leidžia paros laikas) sėdžiu traukdamas dūmą ir stebėdamas telkinį. Stebiu iki tol, kol viduje išgirstu: laikas. Surenku graibštą, meškeres ir kita, kas reikalinga žūklei. Palapinė ir gerbūvis lieka pabaigai.

Parašė Audrius Lesinskas
Sekmadienis, 23 Rugsėjis 2012 13:28

Taip elgiausi ir tą nuostabų penktadienio vakarą, besidžiaugdamas dar vis šildančios rudeninės saulės spinduliais. Iš anksto šertoje vietoje kyštelėjo nugara. Nespėjau pastebėt- karšis ar karpis, tačiau tai jau džiugino. Nieko nelaukęs paleidžiu sistemėles į šertą vietą ir ramiai toliau tvarkausi.

Sutemo. Pavieniai Delkim signalizatoriaus pyptelėjimai išdavė, jog žuvis šėrimvietėje sukinėjasi, o tai teikė vilčių. Pasigirdo vienas kitas pliūkštelėjimas. Tačiau išganingojo „išvažiavimo“ nebuvo. Vakaro vėsa, prabėgusi darbo savaitė ir grynas oras padarė savo- apie 23 valandą „nulūžau“.

Ir tada prasidėjo. Miegot neleido karpių šuoliai ir dažni pavieniai signalizatorių pypsėjimai. Bet ..... pyyyyyyyyyp. Kulkos greičiu atsiradau prie meškerės, lengvas jos pakėlimas (niekada nekertu, pasitikiu savo sistemėle) ir kitame valo gale jaučiu žuvį. Pagal meškerės išlinkimą, o gaudau aš su taip vadinamais telegrafo stulpais (Free Spirit HI‘S 200) suprantu, jog žuvis nedidelė. Po neilgos kovos pirmasis žvynius gula ant mato. Permetimas, žuvies svėrimas (8 kilogramai su trupučiu), džiaugsmas užlieja- pavyko, savaitgalis pavyko, nes ištrauktas pirmas karpis. Griūnu į gultą, bet .... vėl važiuoja. Ir vėl tas pats- antras mažius sutinka papozuoti. Supratęs, jog vis tik pataikiau ir vietą ir masalą, imu puskilį BH Clam boilių ir tamsoje bandau pašert bent jau į tą pusę, nes aiškaus kontūro priekyje neturiu, o dar ir lietus prasidėjo. Nežinau, Dievui į langus, ar į šėrimvietę pataikiau, bet nebaigus šerti išvažiavo trečias karpis. Šį kart

didesnis, 10 kg. su pliusu. Miegai išsilakstė. Vėl šeriu. Ir vėl važiuoja. Na, galvoju, čia jau per gerai. Keturioliktukas gula ant mato. Pradedu svarstyt- šert ar užteks. Prisimenu Tado (ZeBigOne) Prancūzijoje, Labirinte, apie kurį rašiau pernai, pasakotą istoriją, kad kažkoks olandas vienam karpiui nuo tiltelio be vargo 3 kilogramus boilių sušėrė. Pagalvoju- na jei jau taip kimba, ir egzemplioriai didėja, reik šert. Ir neapsirinku- prašvitus išvažiuoja dupletu. Taip man dar nebuvo nutikę, todėl galvoju kaip susitvarkyti. Tačiau ant dešiniosios meškerės užkibęs karpiokas pats išsprendžia šį rebusą- neria į pakrantės žoles. Atpalaiduoju valą, padedu meškerę ir pabaigiu su viduriniaja. Tačiau šis karpis pasispardęs atitrūksta. Imu kitą meškerę, deduosi „Paliūtis“ firmos bridkelnes ir pasiėmęs graibštą brendu link žolių. Mažių pavyksta iškrapštyt. Bebrendant atgal vėl išvažiuoja. Jooooo, pagalvoju, tinka čia tiems karpiams- ir vieta maitinimosi ir boiliai patiko. Pakertu ir jaučiu, kad egzempliorius rimtesnis. Varginu, o žuvis niekaip nenori pasiduot. Tačiau po kiek laiko pavargusi vis tik pasiduoda ir svarstyklės rodyklės sustoja ties 16,8 kg. padala. Na šaunu, visai šaunu.

Įdienoja, aprimsta. Pradedu jausti alkį- juk per tokį kibimą dar nepusryčiavau. Pradedu gaminti kavą, tradiciškai verduosi skystai virtus kiaušinius. Vėl išvažiuoja. Tačiau dieną karpiai pasidarė agresyvesni, labiau nenori pasiduoti. Iš eilės seka trys nerealizuoti ištraukimai. Nieko nelaukęs metu lauk pavadėlius, susirišu naujus, vėl šeriu ir pirmyn.

Kai pakėliau meškerę po eilinio signalizatoriaus signalo, supratau- turiu. Iki tol traukti karpiai nelabai prašydavo valo, o jei paprašydavo, tai minimaliai. Beje ir mano naudojami laukinėje žūklėje įrankiai leidžia man nelabai paisyti jų norų ir aštriau traukti. Tačiau šis karpis karts nuo karto vis paprašo valo, o ir Free Spirit‘as išduoda, jog aname gale monstriukas. Pavyksta apsukti „mažių“ ir po truputį pradedu pumpuoti link kranto. Karpis nenori lengvai pasiduoti, o ir

priekrantėje per vasarą sužėlusi žolė, link kurios ir suka gudruolis, mane pradeda neraminti. Nutariu nerizikuoti- nusirengiu rūbus, graibštą po pažastim ir, nors vanduo jau pravėsęs, nuogas drąsiai žengiu pirmyn. Kadangi esu vis dar veikiamas adrenalino, vandens vėsumos nejaučiu, kaip nejaučiu ir pliaupiančio lietaus. Karpis nepasiduoda, tačiau pavyksta jį pakreipti link atviresnio vandens ploto. Toliau neaprašinėsiu savo įspūdžių, bet praėjus šiek tiek laiko vis tik pavyksta man šį žvynių prisitraukti, tačiau vos pamatęs graibštą karpis sukasi ir neria tolyn. Taip vargindamas ir galvodamas- tik neatitrūk, gal iš penkto ar šešto karto įsivarau gražuolį. Karpis jau pailsęs, ramus, nesidaužo. Keldamas iš vandens suprantu- jei ir nebus 20 kilogramų, tai trūks nedaug. Sušlapinęs svėrimo maišą nunulinu svartykles. Tai, ką pamačiau sekančią sekundę, o manau ir bet kurį kitą mano vietoje karpininką, privertė surikti- „YRA“. Svarstyklės rodė 20 kilogramų ir 400 gramų. Po pavasarinės nesėkmės, kai ištraukęs 20,5 kg. karpį dėl perdėto lengvabūdiškumo tinkamai neįamžinau, nieko nelaukęs stveriu fotoaparatą ir gulintį ant mato karpį fotografuoju. Antrą kartą lipti ant to paties grėblio nesiruošiu. Užmetęs meškerę pradedu fotosesiją.

Na o toliau seka maloniausia procedūra- karpio paleidimas. Kadangi žūklėje vadovaujuosi principu pagavai- paleisk, karpis po keletos bučinių grįžta į gimtuosius namus. Pabrėšiu- gimtuosius. Čia jis buvo galbūt įleistas dar tarybų Lietuvos laikais, čia jis augo, tvirtėjo, čia jis turi ir gyventi. Principą pagavai- paleisk aš suvokiu siaurąja prasme. Ir man niekaip nesuprantamas Lietuvos karpininkų elitui priklausančių žvejų noras pervežti karpius į neva saugomą vandens telkinį prisidengiant skambia fraze: kas geriau, karpis kotletams ar pervežamas karpis? Atsakysiu- karpis turi gyventi ten, kur jis sugautas. Taškas.

Po šio karpio sekė dar keletas kibimų, tačiau didesnio nei 20,4 kg. sugaut nepavyko. Matau perskaičiusiųjų paskutinį sakinį besišypsantį veidą ir užduodamą klausimą- dar jam mažai? Ne, nemažai. 16 kibimų per nepilnas dvi paras laukiniame telkinyje ir 12 ištrauktų karpių yra puikus rezultatas, tačiau ... žmogaus pirštai lenkti į save ir tik višta nuo savęs kapsto :-). Todėl natūralu, kad ir man apetitas pakilo bevalgant, o ir sustoti ties šia riba tikrai nesiruošiu.

Linkiu ir Jums, mieli Lietuvos karpininkai apturėti tokį savaitgalį, kokį apturėjau aš. Ir nepamirškite: pagavai- paleisk !!! Ir paleisk ten, kur pagavai.

http://www.youtube.com/watch?v=3dbPPy0sH0w

p.s. šioje žūklėje naudojau: meškerykočiai Free Spirit HI‘S 200, ritės Shimano Aero Technium 12000, valas Dragon Super Camou Carp 0,35 mm. ESP leadcor‘as, Fox švino laikiklis, Atomic Jel-E-Wyre 25 lb. pavadėlis ir Ashima 4 numerio kabliukas, surištas ***KD rig mazgu*** . Viso sušerta 8,5 kg. naujųjų
BH Clam
boilių neskaitant išankstinių pašėrimų. Tai naujos sudėties boiliai, kurių autorius Anglijoje

gyvenantis Alfredas Macenka. Į šį boilį sudėtas daugiametis jo triūsas, stebėjimai, eksperimentai, konsultacijos su pasaulinio lygio karpininkais ir kt. Todėl gal būt ne veltui 2012 metų Lietuvos karpių gaudymo rinktinė pasirinko būtent BH Clam serijos gaminius, šiek tiek pritaikytus prie Rumunijoje vyksiančio 2012 metų FIPS'ed pasaulio čempionato. Palinkėkime mūsų rinktinei kuo geriausios kloties ateinančiame turnyre.

Audrius Lesinskas

Karpininkų asociacijos valdybos narys